

عنوان مقاله:

تاریخ، جامعه، و بازنمایی کارکردهای ایدیولوژیک عکاسی در دوره قاجار: پیش و پس از مشروطه

محل انتشار:

دو فصلنامه تحقیقات تاریخ اجتماعی، دوره 5، شماره 10 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

حسن زین الصالحین - کارشناس ارشد عکاسی، دانشکده هنرهای تجسمی، پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران

نعمت الله فاضلی - دانشیار دانشکده علوم اجتماعی، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

خلاصه مقاله:

تاریخ عکاسی در ایران تافته ای جدابافته از تاریخ این سرزمین نیست. از این رو، توجه به زمینه سیاسی و اجتماعی میتواند منظر مناسبی برای بازخوانی آن فراهم آورد. به منظور درک بهتر شرایط عکاسی در ایران در دوره قاجار (پیش و پس از مشروطه) و نقش این رسانه نوپا در فضای آن دوران، نگارندگان در پیچه گفتمان را به روی تاریخ عکاسی در ایران می گشایند تا به این سوال پاسخ دهند که چه گفتمانی و چگونه در این دوره صورتبندی شده است و این گفتمان چه ارتباطی با قدرت دارد از سوی دیگر، غلبه این گفتمان به طرد چه گفتمانی منجر شده است چهارچوب مفهومی و روش شناختی این تحقیق بر اساس اندیشه های میشل فوکو است. هدف از این مطالعه تبارشناسی گفتمان عکاسی در دوره پیش و پسامشروطه و بررسی نقش ایدیولوژیک عکاسی در آن دوره است. نگارندگان در آغاز به شرایط ظهور گفتمان عکاسی در دوره قاجار می پردازند و در رویه ای تاریخی روشن میسازند که گفتمان سیاسی، با توجه به برداشت سنتی از سیاست و قدرت، در این دوره صورت بندی شده و غالب آمده و همین گفتمان، به تبع انقلاب مشروطه، به نحوی اساسی تغییر شکل یافته است. سرانجام، گفتمان (غالب) سیاسی به طرد گفتمان (خاموش) اجتماعی در تاریخ عکاسی ایران منجر شده است.

کلمات کلیدی:

تاریخ، تبارشناسی، جامعه، سیاست، عکاسی، قدرت، گفتمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/795860>

